

ETHÄN LUULE

san. MATTI LAASONEN

säv. BO SÖDERHOLM

Et-hän luo - le, et - ten kuu - le

le-vo-ton-ta sy-dän - täs. — Mi-nun kä - si kä-del - lä - si, täs-

- sä o-len lä-hel - läs. — Mä en tä-tä yö - tä jä-tä su-a

yk - sin val - vo- maan... Kat-seet koh - taa, täh - det hoh-taa, saa - vat sil - mäs

lois - ta- maan. Et-hän luo - le, vaan tie - dä, — voin on - neen si-nut vie-

- dä. Et - hän luo - le, vain luo - ta, — en su-ru-a mä kos - kaan.

— sul - le tuo - ta.

2 x bass tacet

Et-hän luu -

1. 2.

Mä en tä - tä yö - tä jä - tä su - a yk - sin val - vo maan. —

Kat - seet koh - taa, täh - det hoh - taa, saa - vat sil - mäs lois - ta - maan.

Et - hän luu - le, vaan tie - dä, — voin on - neen si - nut vie -

- dä. Et - hän luu - le, vain luo - ta, — en su - ru - a mä kos - kaan —

— sul - le tuo - ta. Et - hän

luu - le, vain luo - ta, en su - ru - a mä kos - kaan sul - le tuo - ta.

2. *Ethän luule, ettei tuule
myöskin minun sielussain.
Unelmoiva aallon voima
kantaa haavepurjettain.
Taivaan ranta vielä antaa
öistä kultaa hiuksilleen.
Tuoksu kuuma, outo huuma
johtaa leikkiin yhteiseen.*